Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om retningsviserblinklys på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(76/759/EØF)

(EFT L 262 af 27.9.1976, s. 71)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 87/354/EØF af 25. juni 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M2**	Kommissionens direktiv 89/277/EØF af 28. marts 1989	L 109	25	20.4.1989

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om retningsviserblinklys på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(76/759/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, omfatter blandt andet retningsviserblinklys;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor påkrævet, at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser særlig med henblik på, at fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse, i henhold til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ([3]) kan anvendes for alle køretøjstyper;

fælles forskrifter for montering af lygter og lyssignalapparater på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er fastsat ved direktiv 76/756/EØF ([4]);

gennem en harmoniseret fremgangsmåde ved typegodkendelse for retningsviserblinklys kan den enkelte medlemsstat kontrollere, om de fælles forskrifter for fremstilling og afprøvninger er overholdt, og underrette de øvrige medlemsstater herom ved fremsendelse af en kopi af det typegodkendelsesskema, der udstedes for hver type retningsviserblinklys; anbringelse af et EØF-godkendelsesmærke på alle retningsviserblinklys, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødiggør en teknisk kontrol med disse retningsviserblinklys i de øvrige medlemsstater;

det er vigtigt, at der tages hensyn til de tekniske forskrifter, der på dette område er vedtaget af FN-organet Den økonomiske kommission for Europa i dets regulativ Nr. 6 (*Uniform provisions for the approval of direction indicators for motor vehicles (except motor cycles) and their trailers*) ([5]); den er knyttet som bilag til *agreement of 20 March 1958 concerning the adoption of uniform conditions for approval and reciprocal recognition of approval of motor vehicle equipment and parts*;

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer indebærer en gensidig anerkendelse medlemsstaterne imellem af den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af de fælles forskrifter —

([1]) EFT nr. 28 af 17. 2. 1967, s. 458/67.
([2]) EFT nr. 224 af 5. 12. 1966, s. 3802/66.
([3]) EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.
([4]) Se side 1 i denne Tidende.
([5]) Dokument fra Den økonomiske kommission for Europa E/ECE/324 add. 5 af 22. 5. 1967.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-typegodkendelse for enhver type retningsviserblinklys, der er i overensstemmelse med fremstilling- og afprøvningsforskrifterne i bilag 0, I, III, IV og V.

2. Den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelse, træffer — om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater — de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

Artikel 2

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten eller dennes befuldmægtigede et EØF-godkendelsesmærke som vist i bilag III for hver type retningsviserblinklys, som de godkender i medfør af artikel 1.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre, at der anvendes mærker, som kan medføre, at retningsviserblinklys, for hvilke der er meddelt typegodkendelse i medfør af artikel 1, forveksles med andre anordninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører retningsviserblinklysenes udførelse eller funktion, forbyde salg af disse når de er forsynet med EØF-godkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde salg af retningsviserblinklys, som er forsynet med EØF-godkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrunder samtidig sin beslutning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat tilsender inden en måned de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater kopier af godkendelsesskemaer, hvoraf en model er vist i bilag II, for de typer af retningsviserblinklys, for hvilke de meddeler eller nægte typegodkendelse.

Artikel 5

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, at flere med samme godkendelsesmærke forsynede retningsviserblinklys ikke er i overensstemmelse med den type, den har typegodkendt, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der hvis uoverensstemmelsen er systematisk, vil kunne medføre inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om en sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne underretter inden en måned hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse og om grundene hertil.

Artikel 6

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de pågældende

▼B

med oplysning om de i henhold til medlemsstaternes lovgivning foreliggende retsmidler og fristerne for disses anvendelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, som vedrører retningsviserblinklys, når disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af køretøjer af grunde, som vedrører retningsviserblinklys, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke og monteret som foreskrevet i direktiv 76/756/EØF.

Artikel 9

Ved køretøjer forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed over 25 km/t, samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer, med undtagelse af skinnekøretøjer, landbrugstraktorer og -maskiner samt entreprenørmateriel.

Artikel 10

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling gennemføres i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1977 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom. De sætter disse bestemmelser i kraft senest den 1. oktober 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for, at Kommissionen underrettes i så god tid, at den kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger om ethvert udkast til bestemmelser af administrativ eller lovmæssig karakter, som medlemsstaterne har til hensigt at udstede på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

Bilagsfortegnelse

Bilag 0 (*)	— Definition, almindelige forskrifter, lysstyrke, afprøvningsbestemmelser, lysets farve, produktionens overensstemmelse.
Bilag I (*)	— Kategorier: krævede mindsteværdier for rumvinkelfordelingen af lyset.
Bilag II	— Model for EØF-typegodkendelsskema.
Bilag III	—Forskrifter for EØF-typegodkendelse og mærkning — Tillæg: Eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke.
Bilag IV (*)	— Fotometriske målinger.
Bilag V (*)	— Blinklysets farve, trikromatiske koordinater.

(*) De tekniske krav i dette bilag er de samme som kravene i regulativ nr. 6 fra Den økonomiske kommission for Europa; specielt er opdelingen i punkter den samme. Dette er grunden til, at hvis er punkt i regulativ nr. 6 ikke har et tilsvarende punkt i dette direktiv, er dets nummer angivet i parentes til orientiering.

▼B

BILAG 0

DEFINITION, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, LYSSTYRKE AFPRØVNINGSBESTEMMELSER, LYSETS FARVE, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

▼M2

1. DEFINITIONER

1.1. Definitionerne i direktiv 76/756/EØF vedrørende:

— retningsviserblinklys
— lygte eller lyssignal
— lyskilde for så vidt angår glødetrådslygter
— uafhængige lygter eller lyssignaler
— sammenbyggede lygter eller lyssignaler
— kombinerede lygter eller lyssignaler
— anordning
— enkeltlygte
— i hinanden indbyggede lygter eller lyssignaler
— et lyssignals lysende flade, bortset fra refleksanordninger
— synlig overflade
— lysåbning
— referenceakse
— referencecentrum
— lygteenhed
— lygtepar eller et lige antal lygter/lyssignaler

finder anvendelse på nærværende direktiv.

1.2. Type retningsviserblinklys

Ved type »retningsviserblinklys« forstås lygter eller lyssignaler, der ikke indbyrdes fremviser væsentlige forskelle, såsom:

1.2.1. fabriks- eller varemærke

1.2.2. karakteristika ved det optiske system (lysstyrke, rumvinkelfordelingen af lyset osv.)

1.2.3. kategori retningsviserblinklys.

▼B

(2.)

(3.)

(4.)

5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

5.1. Hvert prøveeksemplar skal overholde de i pkt. 6 og 8 angivne forskrifter;

5.2. anordningerne skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette direktiv påbudte kendetegn.

6. LYSSTYRKE

6.1. I referenceaksen skal hver af de to prøveeksemplarers lystyrke være mindst lig med minimum og højest lig med maksimum som fastlagt nedenfor:

▼M2

Blinklys af kategori (1)	Minimumslysstyrke (cd)	Maksimumsværdier (cd) ved anvendelse		Samlet værdi for kombination af to lygter (se bilag III, punkt 4.3.3)
		Enkeltlygte	Enkeltlygte forsynet med mærket »D« (se bilag III punkt 4.3.3)	
1	175	700 (2)	490 (2)	980 (2)
1 a	250	800 (2)	560 (2)	1 120 (2)
1 b	400	860 (2)	600 (2)	1 200 (2)

▼M2

Blinklys af kategori (1)	Minimumslys-styrke (cd)	Maksimumsværdier (cd) ved anvendelse		Samlet værdi for kombination af to lygter (se bilag III, punkt 4.3.3)
		Enkeltlygte	Enkeltlygte forsynet med mærket »D« (se bilag III punkt 4.3.3)	
2 a	50	200	140	280
2 b om dagen	175	700 (2)	490 (2)	980 (2)
om natten	40	120 (2)	84 (2)	168 (2)
5	0,6	200	140	280

(1) Monteringen af retningsviserblinklys af forskellige kategorier fortil på motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil er foreskrevet i direktivet om montering af lygter og lyssignaler (direktiv 76/756/EØF).

(2) Den samlede værdi af maksimumslysstyrken for en kombination af to lygter beregnes ved at multiplicere den for en lygteenhed foreskrevne værdi med 1,4.

Når to ens eller uens enkeltlygter med samme funktion er sammenbygget i én og samme anordning, således at projektionen af de to enkeltlygters lysende flader på et lodret plan vinkelret på køretøjets midterplan på langs udgør mindst 60 % af arealet af det mindst mulige om projektionen af de nævnte lysende flader omskrivelige rektangel, betragtes en sådan kombination som en lygteenhed, for så vidt angår montering på et køretøj. I dette tilfælde skal hver enkelt lygte opfylde kravene med hensyn til minimumslysstyrke, og den tilladte maksimums-lysstyrke må ikke overskrides af begge lygter, som anvendes samtidig (sidste kolonne i oversigten).

Hvis en enkeltlygte indeholder mere end én lyskilde:

— skal lygten opfylde kravene med hensyn til minimumslysstyrke, hvis en af lyskilderne svigter, og…

— kan, når alle lyskilderne er tændt, den for én enkeltlygte fastsatte maksimumslysstyrke overskrides, forudsat at lygteenheden ikke er forsynet med mærket »D«, og at den for kombinationen af de to lygter fastsatte maksimumslysstyrke (sidste kolonne i oversigten) ikke overskrides.

▼B

6.2. uden for referenceaksen og inden for de felter, der er vist i figurerne i bilag I, må lysstyrken for hver af de prøveeksemplarer:

6.2.1. I hver retning svarende til numrene i den oversigt for lysfordeling, som er indeholdt i bilag IV, være mindst lig med produktet af det minimum, der er angivet i pkt. 6.1 og den procent, som denne oversigt angiver for den pågældende retning;

▼M2

6.2.1.1. i modsætning til bestemmelserne under punkt 6.2 og 6.2.1, for retningsviserblinklys bagtil af kategori 5, er der fastsat en mindsteværdi på 0,6 cd for samtlige de i bilag I specificerede felter;

▼B

6.2.2. i ingen retning hvorfra lyset kan iagttages, overskride det maksimum, der er angivet i pkt. 6.1;

6.2.3. endvidere

▼M2

6.2.3.1. I hele udstrækningen af de felter, der er vist i figurerne i bilag I, skal lysstyrken være mindst lig med 0,7 cd for anordninger af kategori 1 b, 0,3 cd for anordninger af kategori 1, 1 a, 2 a og for anordninger af kategori 2 b om dagen og mindst lig med 0,07 cd for anordninger af kategori 2 b om natten.

6.2.3.2. For anordninger af kategori 1 og 2 b om natten må lysstyrken uden for det af målepunkterne ± 10º H og ± 10º V (felt 10º) afgrænsede område ikke overstige følgende værdier:

Blinklys af kategori	Maksimumsværdier uden for feltet 10º (i cd)		
	Enkeltlygte	Enkeltlygte forsynet med mærket »D« (jf. bilag III, punkt 4.3.3)	Samlet værdi for kombination af to lygter (jf. bilag III, punkt 4.3.3)
2 b natten	100	70	140
1	400	280	560

Mellem grænserne for felt 10º (± 10º H og ± 10º V) og grænserne for felt 5º (± 5º H og ± 5º V) stiger maksimumsværdierne lineært op til de under punkt 6.1 fastsatte værdier.

▼M2

6.2.3.3. For anordninger af kategori 1 a og 1 b må lysstyrken uden for det af målepunkterne ± 15º H og ± 15º V (felt 15º) afgrænsede område ikke overstige følgende værdier:

Blinklys af kategori	Maksimumsværdier uden for feltet 15 º (i cd)		
	Enkeltlygte	Enkeltlygte forsynet med mærket »D« (jf. bilag III, punkt 4.3.3)	Samlet værdi for kombination af to lygter (jf. bilag III, punkt 4.3.3)
1 a	250	175	350
1 b	400	280	560

Mellem grænserne for feltet 15º (± 15º H og ± 15º V) og grænserne for feltet 5º (± 5º H og ± 5º V) stiger de tilladte maksimumsværdier for lysstyrken lineært op til de under punkt 6.1 fastsatte værdier.

▼B

►M2 6.2.3.4. ◄ forskrifterne i pkt. 2.2. i bilag IV vedrørende lokale styrkevariationer skal overholdes.

▼M2

6.3. Styrkerne måles med lampe(r), der er tændt konstant.

6.4. For anordninger af kategori 2 b skal den tid, der går fra tilslutning af strømforsyningen og indtil lysintensiteten, målt på referenceaksen, når 90 % af den i overensstemmelse med punkt 6.3 målte værdi, måles for både dag- og natlysstyrken. Den tid, der måles for natlysstyrken, må ikke overskride den tid, der måles for daglysstyrken.

▼B

►M2 6.5. ◄ I bilag IV, hvortil der henvises i pkt. 6.2.1., gives der nærmere oplysninger om, hvilke målemetoder der skal anvendes.

7. AFPRØVNINGSBESTEMMELSER

7.1. Alle målinger sker med farveløse målelamper af de lampetyper, som er foreskrevet til anordningen, og som er indstillet til at udsende den normale lysstrøm, der er foreskrevet for disse lampetyper.

▼M2

7.2. For blinklys af kategori 2 b, hvor der til frembringelse af natlysstyrke anvendes et supplerende system [1], skal der imidlertid anvendes samme spænding til systemet for måling af natlysstyrken, som blev anvendt til glødelampen til måling af daglysstyrken.

7.3. De lodrette og vandrette grænser for lysanordningens lysende flade skal bestemmes og måles i forhold til referencecentret.

8. LYSETS FARVE

Lysets farve skal ligge inden for grænserne af de koordinater, som er foreskrevet i bilag V til dette direktiv.

▼B

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Enhver anordning, der er forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke, skal være i overensstemmelse med den godkendte type og opfylde de fotometriske krav, der er anført i pkt. 6 og 8 Dog er kravene til minimumslysstyrken (målt med en målelampe, som omtalt i pkt. 7) for en hvilken som helst anordning, der er prøveudtaget af en serieproduktion, begrænset i hver af de pågældende retninger til 80 % af de minimumsværdier, der er foreskrevet i pkt. 6.1 og 6.2.

(10.)

(11.)

(12.)

[1] Drifts- og monteringsbetingelserne for disse supplerende systemer vil blive fastsat i særbestemmelser.

▼**M2**

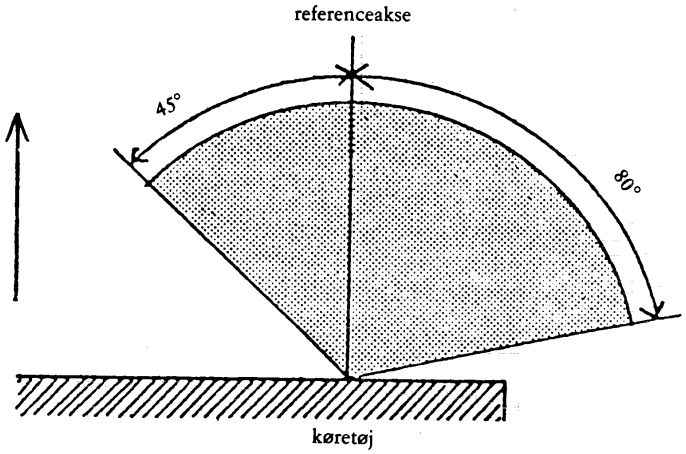
BILAG I

KATEGORIER AF RETNINGSVISERBLINKLYS: KRÆVEDE MINDSTEVÆRDIER FOR RUMVINKELFORDELINGEN AF RETNINGSVISERBLINKLYS AF DISSE KATEGORIER (1)

Mindsteværdierne for rumlysfordelingens vertikalvinkler for retningsviserblinklys er i alle tilfælde 15º over og 15º under det vandrette plan.

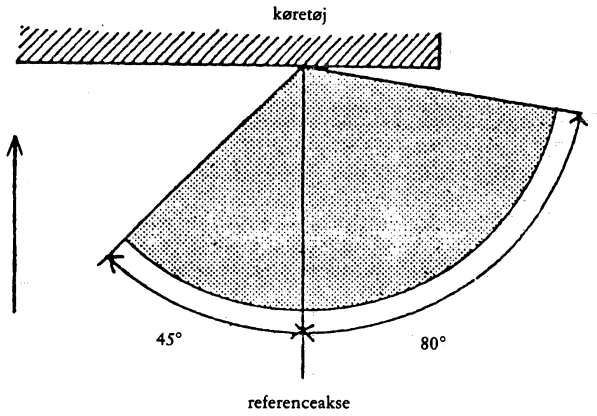
Mindsteværdier for rumlysfordelingens horisontalvinkler

Kategori 1, 1 a og 1 b: Retningsviserblinklys bestemt til køretøjets forparti.

Kategori 2 a: Retningsviserblinklys med ét lysstyrkeniveau bestemt til køretøjets bagparti.

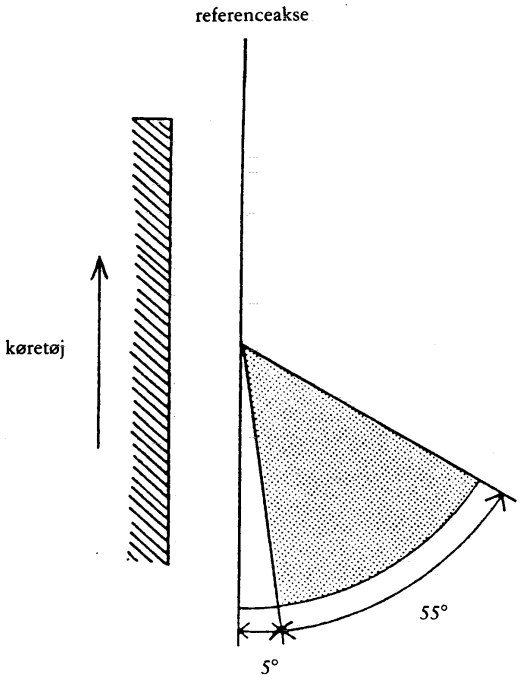
Kategori 2 b: Retningsviserblinklys med to lysstyrkeniveauer bestemt til køretøjets bagparti.

(1) Vinklerne i disse figurer svarer til anordninger, som skal monteres på køretøjets højre side. Pilene i disse figurer pegermod køretøjets forende.

▼**M2**

Kategori 5: Sideblinklys beregnet til anvendelse på køretøjer, der tillige er forsynet med retningsviserblinklys af kategorierne 1, 1 a eller 1 b og 2 a eller 2 b.

▼B

BILAG II

MODEL FOR EØF-TYPEGODKENDELSESSKEMA

(maksimalt format: A4 (210 × 297 mm))

Myndighedens navn

Oplysninger om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af EØF-typegodkendelse for en type retningsviserblinklys

Typegodkendelsesnr. .....

►(1) 1. Anordning (*)
— af kategori 1
— af kategori 1a
— af kategori 1b
— af kategori 2a
— af kategori 2b
— af kategori 5
som kan/ikke kan (*) anvendes i en kombination af to lygter ◄

►(2) 2. For blinklys af kategori 2 b anføres, hvilket system der anvendes til frembringelse af natlysstyrke (angivelse af de vigtigste karakteristika) .....
..... ◄

►(3) 3. ◄ Type og antal af lamper .....

►(4) 4. ◄ Fabriks- eller firmamærke .....

►(5) 5. ◄ Fabrikantens navn og adresse .....

►(6) 6. ◄ Eventuelt navn og adresse på fabrikantens befuldmægtigede .....

►(7) 7. ◄ Indgivet til EØF-typegodkendelse den .....

►(8) 8. ◄ Teknisk tjeneste som varetager afprøvningen .....

►(9) 9. ◄ Afprøvningsrapportens dato .....

►(10) 10. ◄ Afprøvningsrapportens nummer .....

►(11) 11. ◄ Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-typegodkendelse (*) .....
.....

►(12) 12. ◄ Fælles EØF-typegodkendelse meddelt på grundlag af pkt. 3.3 i bilag III for lygte- og lyssignalenhed som omfatter flere lygter og/eller lamper og særlig: .....

►(13) 13. ◄ Dato for nægtelse/inddragelse (*) af fælles EØF-typegodkendelse .....

►(14) 14. Typegodkendelse tildeles kun med henblik på udskiftning på ibrugtagne køretøjer : ja/nej(*) ◄

►(15) 15. ◄ Sted .....

►(16) 16. ◄ Dato .....

►(17) 17. ◄ Underskrift .....

►(18) 18. ◄ Vedlagte tegning nr. ..... angiver montageforskrifter for montering af anordningen på køretøjet samt referenceakse og referencecentrum for anordningen

►(19) 19. ◄ Eventuelle bemærkninger .....
.....

(*) Det ikke gældende bedes overstreget.

▼B

BILAG III

FORSKRIFTER FOR EØF-TYPEGODKENDELSE OG MÆRKNING

1. BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE

1.1. Begæring om EØF-typegodkendelse indgives af indehaveren af fabriks- eller firmamærket eller af dennes befuldmægtigede.

1.2. For hver type retningsviserblinklys skal begæringen ledsages af:

▼M2

1.2.1. en angivelse af, til hvilken eller hvilke af kategorierne 1, 1 a, 1 b, 2 eller 5 retningsviserblinklyset hører, og, såfremt det hører til kategori 2, om det er forsynet med ét lysstyrkeniveau (kategori 2 a) eller to lysstyrkeniveauer (kategori 2 b), og endvidere om retningsviserblinklyset også kan anvendes i en kombination af to lygter af samme kategori;

▼B

1.2.2. en kortfattet teknisk beskrivelse, som især skal indeholde oplysninger om typen af den eller de foreskrevne glødelampe(r);

▼M2

1.2.3 tilstrækkeligt detaljerede tegninger i tre eksemplarer til at type og kategori kan identificeres, og med angivelse af geometriske data for belysningsanordningens montering på køretøjet samt den observationsakse, der ved afprøvning skal tages som referenceakse (horisontalvinkel H = 0º, vertikalvinkel V = 0º), det punkt, der ved disse prøvninger skal anvendes som referencecentrum, de vertikale og horisontale tangenter til den lysende flade og disses afstand fra lygtens referencecentrum.

For et retningsviserblinklys af kategori 2 b, et diagram og angivelse af data for systemet for de to lysstyrkeniveauer;

▼B

1.2.4. to prøveeksemplarer; dersom anordningen ikke kan monteres vilkårligt på køretøjets højre eller venstre side, er det tilladt at fremlægge to ens prøveeksemplarer, som kun passer enten til køretøjets højre eller venstre side.

▼M2

For et retningsviserblinklys af kategori 2 b skal begæringen desuden være ledsaget af to prøveeksemplarer af de dele, som systemet for de to lysstyrkeniveauer består af.

▼B

2. PÅSKRIFTER

2.1. Anordninger, for hvilke der begæres EØF-typegodkendelse, skal være forsynet med:

2.1.1. ansøgerens fabriks- eller firmamærke; dette mærke skal være let læseligt og må ikke kunne udslettes;

2.1.2. angivelse af foreskrevne glødelampe(r); denne angivelse skal være let læselig og må ikke kunne udslettes;

2.1.3. en flade af tilstrækkelig størrelse til EØF-typegodkendelsesmærket og de yderligere symboler, som angives i pkt. 4.; denne plads angives på de i pkt. 1.2.3 nævnte tegninger.

3. EØF-TYPEGODKENDELSE

3.1. Såfremt samtlige de i henhold til pkt. 1 indgivne prøveeksemplarer opfylder bestemmelserne i bilag 0, I, III, IV og V, meddeles EØF-typegodkendelse, og et typegodkendelsesnummer tildeles.

3.2. Dette nummer tildeles ikke nogen anden type retningsviseranordning.

▼M2

Retningsviserblinklys af forskellige kategorier kan være mærket med et enkelt typegodkendelsesnummer, når de udgør en enhed.

▼B

3.3. Såfremt EØF-typegodkendelse begæres for en type lygte- og lyssignalenhed, der omfatter et retningsviserblinklys ►M2 sammenbygget med, kombineret med eller indbygget i andre lygter eller lyssignaler, ◄ kan et fælles ►M2 EØF-typegodkendelsesnummer ◄ tildeles under forudsætning af, at retningsviserblinklyset svarer til forskrifterne i dette direktiv, og at hver af de andre lygter eller lyssignaler, som indgår i den

▼B

lygte- og lyssignalenhed, for hvilken EØF-typegodkendelse er begæret, svarer til det særdirektiv, der gælder for dem.

4. MÆRKNING

4.1. Ethvert retningsviserblinklys, som er i overensstemmelse med en godkendt type i henhold til dette direktiv, skal være forsynet med et EØF-typegodkendelsesmærke.

▼M2

4.2. Dette mærke består af et rektangel, i hvilket er anbragt et »e« fulgt af kendingsnummer eller -bogstaver for den medlemsstat, som har meddelt EØF-typegodkendelsen:

1 for Tyskland

2 for Frankrig…

3 for Italien

4 for Nederlandene

6 for Belgien

9 for Spanien

11 for Det Forenede Kongerige

13 for Luxembourg

18 for Danmark

21 for Portugal

EL for Grækenland

IRL for Irland

▼A3

12 for Østrig

17 for Finland

5 for Sverige

▼M2

samt af et EØF-typegodkendelsesnummer, som svarer til nummeret på det EØF-typegodkendelsesskema, der er udfærdiget for den pågældende type retningsviserblinklys (jf. bilag I), og foran hvilket der er anført to tal, der angiver løbenummeret på den på datoen for meddelelsen af EØF-typegodkendelsen seneste større ændring af Rådets direktiv 76/759/EØF. For nærværende direktiv er løbenummeret 01.

▼B

4.3. EØF-typegodkendelsesmærket suppleres med et eller flere af følgende symboler:

▼M2

4.3.1. Over rektanglet ét eller flere af følgende symboler: 1, 1 a, 1 b, 2 a, 2 b eller 5, alt efter om anordningen hører til én eller flere af de i punkt 1.2.1 fastsatte kategorier 1, 1 a, 1 b, 2 a, 2 b eller 5.

▼B

4.3.2. For anordninger som ikke kan monteres vilkårligt på køretøjets højre eller venstre side, en pil som angiver monteringsretningen. ►M2 Pilen skal vende bort fra køretøjet ved anordninger af kategori 1, 1 a, 1 b, 2 a og 2 b og mod køretøjets front ved anordninger af kategori 5 (jf. tillæg 3). ◄

▼M2

4.3.3. På anordninger, der kan anvendes som enkelt lygte og i en kombination af to lygter, det supplerende bogstav »D« til højre for det under punkt 4.3.1 omhandlede symbol.

▼B

4.4. EØF-typegodkendelsesnummeret skal være anbragt på et vilkårligt sted i nærheden af rektanglet, der omslutter bogstavet »e«.

4.5. EØF-typegodkendelsesmærket og et eller flere supplerende symboler skal anbringes på lygteglasset eller et af lygteglassene således, at de ikke kan udslettes og er let læselige, også når lysenhederne er monteret på køretøjet.

▼M2

4.6. Eksempler på EØF-typegodkendelsesmærke til en selvstændig lygte er vist i tillæg 1.

4.7. I tilfælde af tildeling af et fælles EØF-typegodkendelsesnummer, som fastsat i punkt 3.3, for en lygte- eller lyssignalenhed, der omfatter et retningsviserblinklys, der er sammenbygget med, kombineret med eller indbygget i andre lygter, kan anbringes et fælles EØF-typegodkendelsesmærke, som omfatter:

— et rektangel, hvori er anbragt bogstavet »e« efterfulgt af kendingsnummer eller kendigsbogstaver for den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelsen

— et EØF-typegodkendelsesnummer og, om nødvendigt, den foreskrevne pil.

4.7.1. Dette typegodkendelsesmærke kan anbringes hvor som helst på de sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter, forudsat:

4.7.1.1. at det er synligt, når lygterne er monterede

4.7.1.2. at ingen lysende del af de sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter kan fjernes, uden at typegodkendelsesmærket fjernes samtidigt.

4.7.2. Identifikationssymbolet for hver lygte svarende til hvert direktiv, i medfør af hvilket EØF-typegodkendelsen er meddelt, såvel som de to tal, der er anført i sidste led i punkt 4.2, og, om nødvendigt, det supplerende bogstav »D« skal anføres:

4.7.2.1. enten på den pågældende lysende flade

4.7.2.2. eller samlet, således at hver af de sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter klart kan identificeres.

▼B

4.8. Dimensionerne af de forskellige enkeltheder i dette mærke må ikke være mindre end den største minimumsdimension for de individuelle mærker, som er foreskrevet i de direktiver, i medfør af hvilke der er meddelt EØF-typegodkendelse.

▼M2

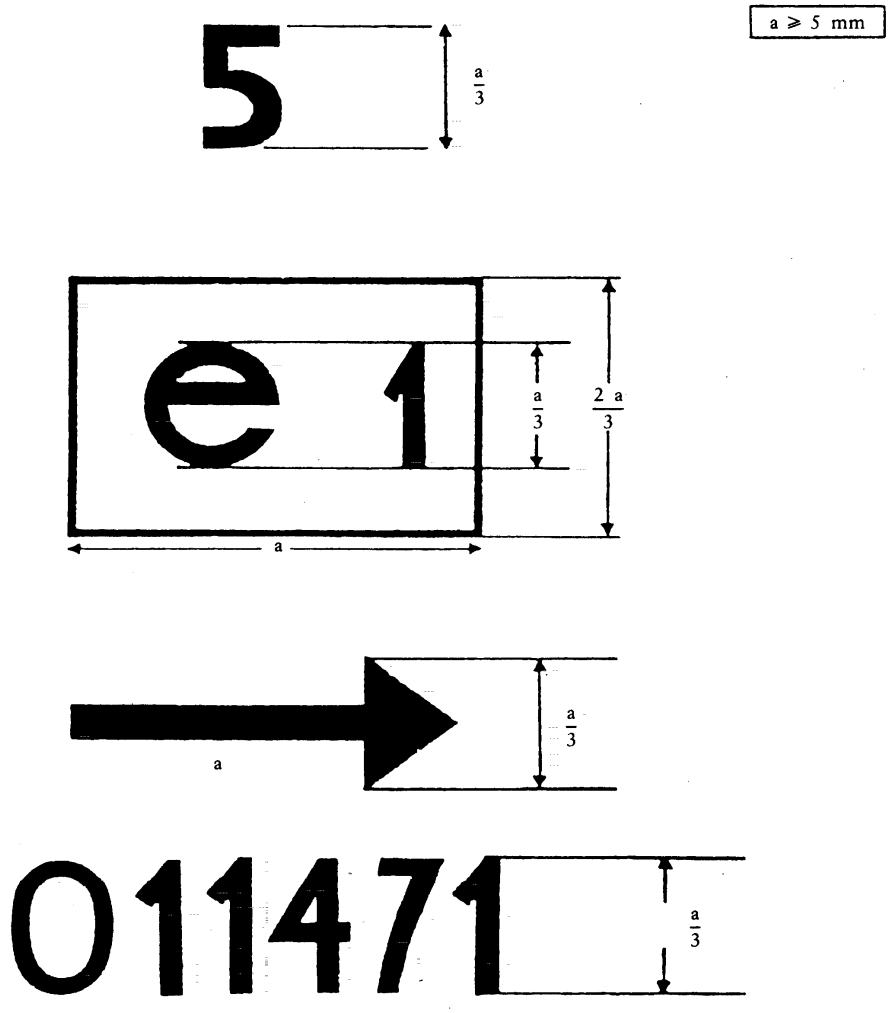
4.9. Eksempler på EØF-typegodkendelsesmærket for en lygte, der er sammenbygget med, kombineret med eller indbygget i andre lygter, er vist i tillæg 2.

▼**M2**

Tillæg 1

EKSEMPLER PÅ EØF-TYPEGODKENDELSESMÆRKER

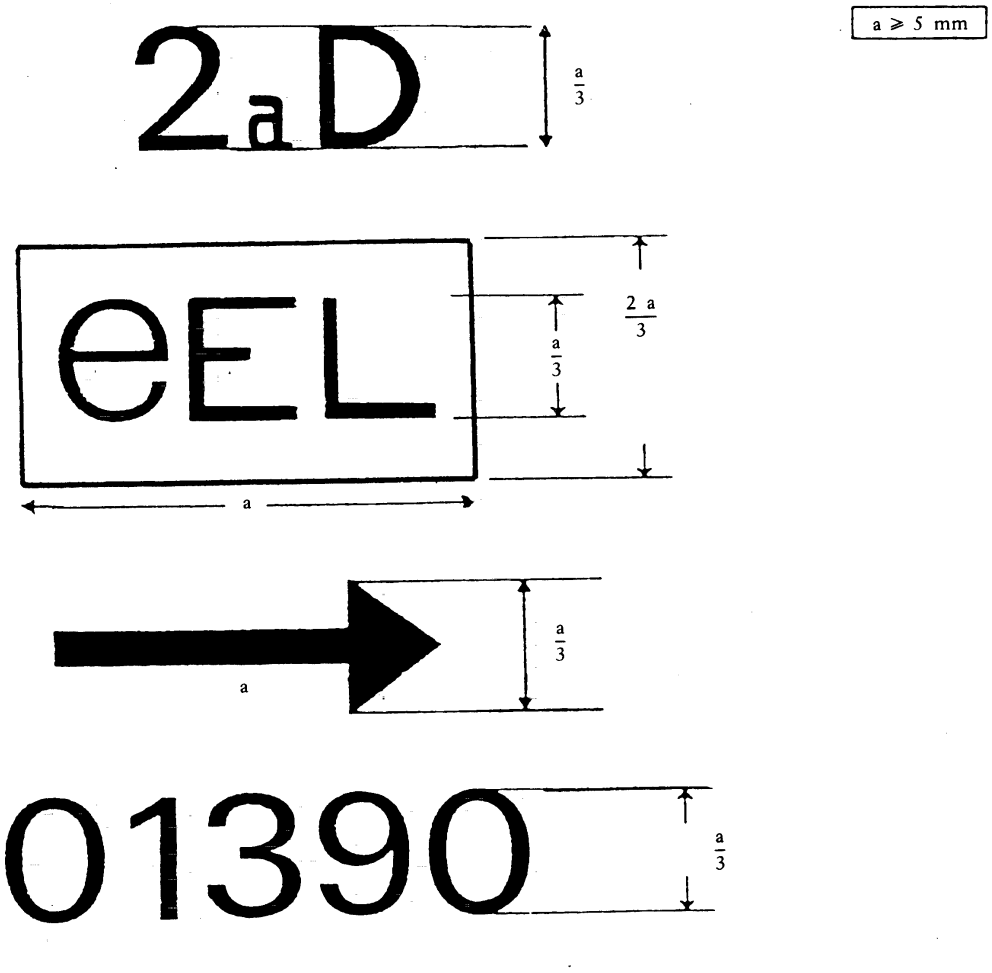
Figur 1

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er et retningsviserblinklys, som hører til kategori 5, og er EØF-typegodkendt i Tyskland (e 1) under nummer 011471. Pilen angiver monteringsretningen for denne anordning, som ikke kan monteres vilkårligt på køretøjets højre eller venstre side; pilen peger mod køretøjets forside

▼**M2**

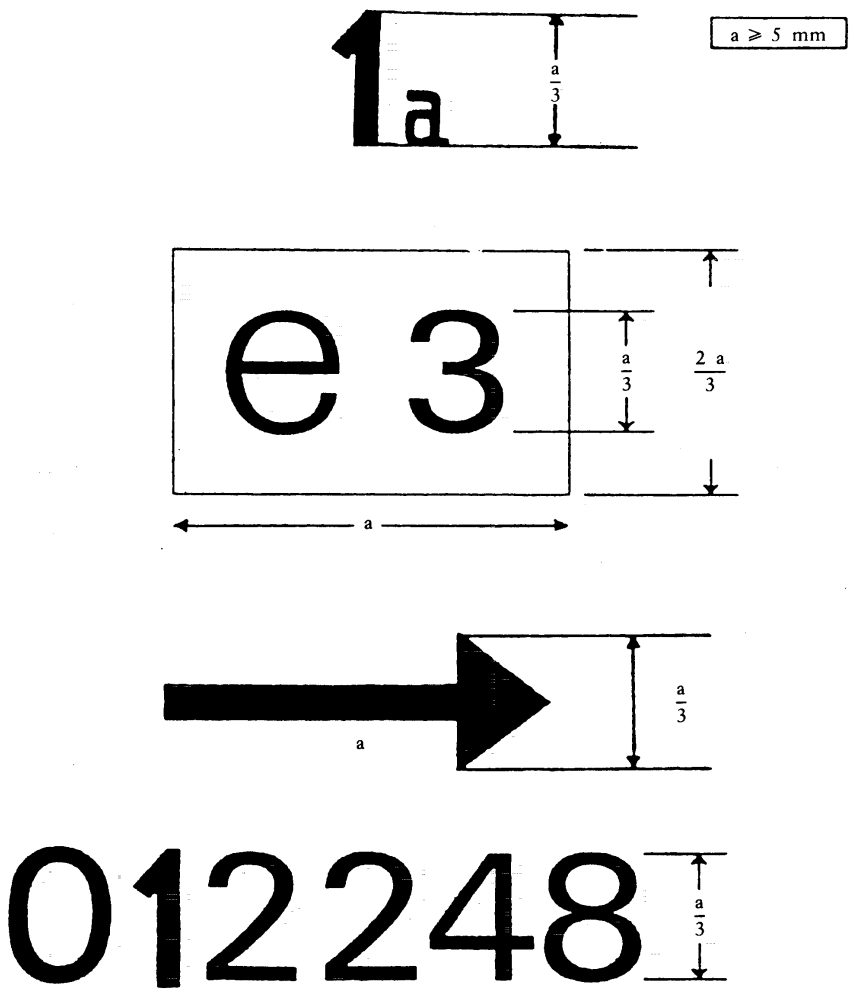
Figur 2

Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er et retningsviserblinklys, som hører til kategori 2a, og er EØF-typegodkendt i Grækenland (e EL) under nummer 01390; det kan ligeledes anvendes i en kombination af to lygter (bogstavet »D«). Pilen peger mod køretøjets yderside

▼**M2**

Figur 3

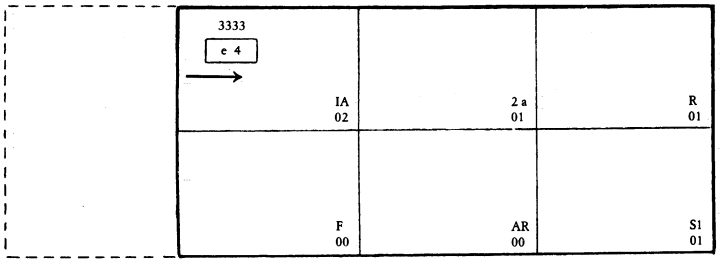
Den anordning, som er forsynet med det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er et retningsviserblinklys, som hører til kategori 2a (til anvendelse mellem 20 og 40 mm fra lygten), og er EØF-typegodkendt i Italien (e 3) under nummer 012248. Pilen peger mod køretøjets yderside.

▼**M2**

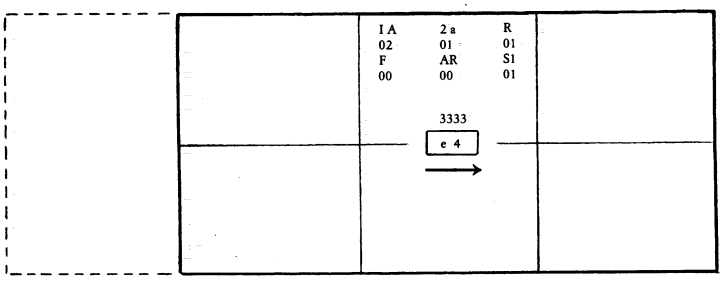
Tillæg 2

Forenklet mærkning af sammenbyggede, kombinerede eller indbyggede lygter.

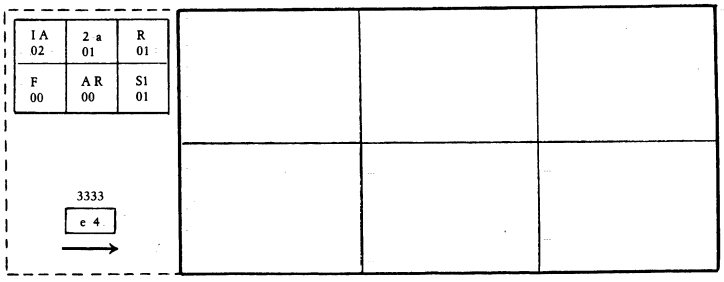
Model A

Model B

Model C

Bemærk: I ovenstående eksempler giver de lodrette og vandrette linjer en skematisk fremstilling af en lygte- eller lyssignalsenheds generelle form, og de indgår ikke i typegodkendelsesmærket.

De tre eksempler på EØF-typegodkendelsesmærker, model A, B og C, repræsenterer tre mulige varianter af mærkning af en lyssignalanordning, når to eller flere lygter indgår i samme kompleks af sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter eller lyssignaler. Eksemplerne angiver, at det drejer sig om en anordning, der er EØF-typegodkendt i Nederlandene (e 4) under typegodkendelsesnummer 3333, omfattende:

— en refleksanordning af klasse Ia, EØF-typegodkendt i overensstemmelse med direktiv 76/757/EØF

— et retningsviserblinklys bagtil, af kategori 2 a, EØF-typegodkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende direktiv

— en positionslygte fortil, rød (R), EØF-typegodkendt i overensstemmelse med direktiv 76/758/EØF

— en tågebaglygte (F), EØF-typegodkendt i overensstemmelse med direktiv 77/538/EØF

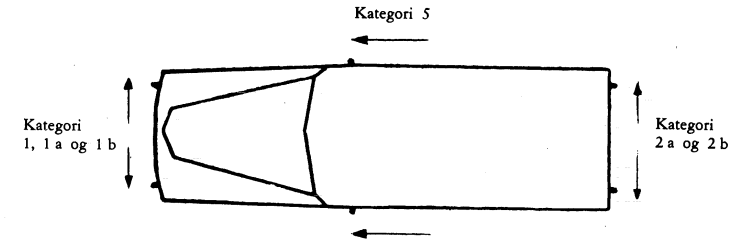
— en baklygte (AR), EØF-typegodkendt i overensstemmelse med direktiv 77/539/EØF

— en stoplygte (S_1), EØF-typegodkendt i overensstemmelse med direktiv 76/758/EØF.

▼**M2**

Tillæg 3

Pilens retning på EØF-typegodkendelsesmærket efter anordningens kategori

▼B

BILAG IV

FOTOMETRISKE MALINGER

1. MÅLEMETODER

1.1. Ved fotometriske målinger skal forstyrrende tilbagekastninger undgås ved en passende blænding.

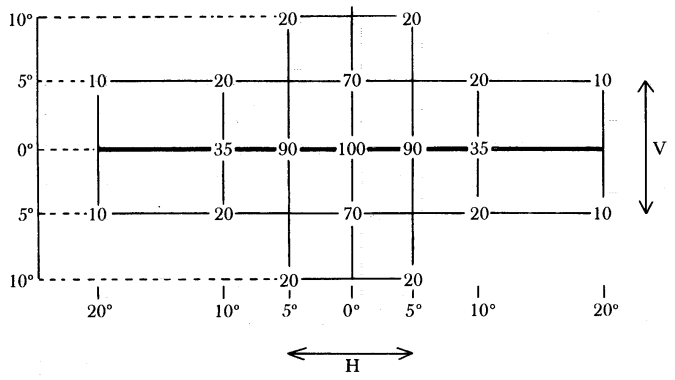
1.2. Såfremt måleresultaterne anfægtes, udføres målinger således at:

1.2.1. måleafstanden er således, at loven om omvendt proportionalitet med kvadratet på afstanden finder anvendelse;

1.2.2. måleapparatet er således, at modtagerens vinkelåbning set fra signallysets referencecentrum ligger mellem 10′ og 1º;

1.2.3. kravet om styrke for en bestemt observationsretning anses for at være opfyldt, når dette krav er opfyldt i en retning, der ikke afviger med mere end 15′ fra observationsretningen.

2. STANDARDISERET RUMLYSFORDELINGSOVERSIGT

2.1. Retningen H = 0º og V = 0º svarer til referenceaksen (på køretøjet er den vandret og parallel med køretøjets vandrette midterplan og orienteret i det påbudte synsfelts retning). Den går igennem referencecentrer. De anførte værdier på oversigten giver for de forskellige måleretninger minimumslysstyrkerne i procent af det krævede minimum for hvert signallys i aksen (i retningen H = 0º og V = 0º).

▼M2

2.2. Inden for det under punkt 2 beskrevne rumlysfordelingsfelt, som er repræsenteret skematisk ved en »rist«, bør lysfordelingen stort set være ensartet, dvs., at lysstyrken i hver retning af en del af feltet, afgrænset af linjerne af risten, i hvert fald bør nå den laveste minimumsværdi (i procent), som er angivet på de linjer i risten, der omgiver den pågældende retning.

▼B

BILAG V

BLINKLYSETS FARVE

TRIKROMATISKE KOORDINATER

GULT:	grænse imod gult:	$y \leq 0{,}429$,
	grænse imod rødt:	$y \geq 0{,}398$,
	grænse imod hvidt:	$z \leq 0{,}007$.

Til kontrol af disse kolorimetriske kendetegn anvendes en lyskilde med farvetemperatur ►M2 2 856 K ◄, svarende til belysningsmidlet A i henhold til Den internationale Belysningskommission (CIE).